מראה יחזקאל על התורה — מסעי

שערי ציון־אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים ויכתוב משה את מוצאיהם כו' ואלה מסעיהם למוצאיהם, לבאר הדקדוקים שבמקרא זה נקדים מה שיסדו לנו חז"ל בתפלת שחרית כי הוא לבדו מרום וקדוש פועל גבורות עושה חדשות בעל מלחמות כו' המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשי בראשית, שאינו מובן לפי פשוטו, והנ"ל דהנה ידוע שהשם של מ"ב שהוא מדת הגבורה הוא השם של מעשה בראשית ר"ת מ"ב ויוצא מפסוק ראשון של בראשית ברא כו' כידוע, וביאור הדבר למ"ש חז"ל בתחלה עלה במחשבה לברוא את העולם במדה"ד ראה שאין העולם מתקיים שיתף למדה"ר, וכבר ביארנו שמתחלה הוצרך למדת הגבורה והצמצום לברוא דברים מוגבלים וזה נקרא מעשה בראשית, ואח"כ הקב"ה מביא בטובו שהוא שם של ע"ב ועולם חס"ד יבנה גמטרי' ע"ב ואין הדינים מתבטלין רק שהקב"ה פועל בגבורתו לכלוא את הדינים ולכפות את מדה"ד, וע"כ היתה יציאת מצרים ביד חזקה, וכמו כן אנו מתפללין בתפלת י"ח אתה גבור כו' ואומרים סומך נופלים ורופא חולים כו' והיינו שמסיימים מי כמוך בעל גבורות שיכבשו רחמיו את כעסו, וע"כ כאן כשנכנסין בהיכל הזכות ואפשר שממדת הדין אינו לנו שום זכות וצריכין לרחמים אעפ"י שאינו הגון אעפ"י שאינו כדאי, וע"כ כשמזכירין פה מדת רחמיו של הקב"ה אומרים תיכף אח"כ המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית שאעפ"י שאין לנו שום זכות מ"מ הקב"ה יחדש בטובו הגדול כמו שהיה בתחלת הבריאה חדשים לבקרים רבה אמונתך.

וכמו כן היה בערים שנתנו ללוים מ"ח עיר דהיינו ששה שקולטין בין לדעת ושלא לדעת והיינו מדת החסד, והמ"ב קולטין רק מדעת והם ממדת הגבורה למי ששב שאפילו שוגג צריך תשובה להשיב נפש המת שאין לו עלייה עד שימות הכהן גדול שתעלה עמו נשמתו.

ולכך השם הזה של מ"ב הוא בר"א שי"ת שבעה שמות של ששה אותיות שנא' עליהם (ישעיה ו ב) בשתים יכסה פניו כו' ובשתים יעופף, שהאדם צריך לילך ממדריגה למדריגה לעבוד השי"ת בכל אופנים בכל השבעה מדות שלא יאמר אילו היה מיושבי ביהמ"ד ופרנסתו מצויה בריוח היה עובד ה', וע"כ מזכירין בכל יום יציאת מצרים שהיו ישראל משוקעים בתועבותם ואח"כ נפתחו עיניהם והוצרכו להטלטל במדבר ולא היו לעולם על מדריגה אחת לעבוד השי"ת בכל אופנים וע"כ היו מ"ב מסעות, רק החילוק הוא שבמצרים עדיין היו בחושך בכור הברזל והוצרכו לצאת משם להתחיל בעבודת הבורא וע"כ נאמר מוצאיהם ואח"כ מסעיהם, ולדורות הוא להיפך שמתחלה מוטל עליהם העבדות ואח"כ יבוטלו הקליפות וינוער רוח הטומאה מן הארץ ואז תמלא הארץ דעה.